

4. Εάν διὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τῆς περιουσίας ἀπο-
ρῶνται τίς ἐκ τῶν δήμων ἔχει τὸ περισσότερον δικαίω-
μα εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος, τό-
τῳ Διοικητῇ προσδιορίζει τὸν Δήμαρχον ὅστις ἔχει ν'
ἀποδεχθῇ τοῦ ἀδελφάτου τὴν διεύθυνσιν.

5. Εάν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀδελφάτου εὐρίσκηται
ἰσχυρὸς, θέλει εἶσθαι μέλος αὐτοῦ, εἰδὲ εὐρίσκονται περισ-
σσοί, ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

6. Τὸ ἀδελφάτον ἔχει τὴν ἄμεσον διοίκησιν τοῦ ἀγα-
θοεργοῦ καταστήματος κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ 116 ἄρθ.
τοῦ περὶ Δήμων νόμου.

7. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου ἔτους, καὶ πρὶν συντα-
χθῇ ὁ γενικὸς δημοτικὸς προϋπολογισμὸς, τὸ ἀδελφάτον
χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ προϋπολογισμὸν τῶν εἰσυδημάτων
καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος. Τὸν
προϋπολογισμὸν τοῦτον καθυποβάλλει εἰς τὸ Δημοτικὸν
Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ τὸν συζητεῖ,
καὶ ἀφοῦ τὸν ἐγκρίνῃ τὸν συμπεριλαμβάνει εἰς τὸν γενι-
κὸν μὲν προϋπολογισμὸν, ἀλλ' εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον.

8. Εάν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς δύο, ἢ
περισσότερους δήμους, ὁ προϋπολογισμὸς συζητεῖται ἀπὸ
τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ προέχοντος δήμου, καὶ με-
τὰ τοῦτο πέμπεται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου εἰς τὴν Διοίκησιν
τῶν λοιπῶν δήμων, διὰ νὰ ἐγκριθῇ ὡσαύτως· τὸ δημο-
τικὸν Συμβούλιον τῶν ἄλλων δήμων θέλει ζητήσῃ περὶ
τούτου γνώμην τοῦ ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῶν ἐκλεχθέντος μέ-
λους τοῦ ἀδελφάτου, ὅταν οἱ δήμοι δὲν συμφωνήσουν
κατὰ τοῦτο, τότε ν' ἀποφασίσῃ ὁ διοικητὴς τὰς τυχόν
διαφορὰς, συγχρόνως μὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, πε-
ρὶ προσδιορισμοῦ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

9. Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ
παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ὁ ἀνήκων Δήμαρχος
ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα περὶ τῆς δαπάνης τῶν ἀγαθο-
εργῶν καταστημάτων, ἀφοῦ πρῶτον συναποφασίσουν
καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ γίνῃ πρᾶξις ἐγγρα-
φος εἰς τὸ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς.

10. Εάν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισ-
σότερους δήμους, τὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται τρὸς τοὺς
εἰσπράκτορας τῶν μετεχόντων δήμων, ἀναλόγως τῆς
μερίδος ἐκάστου.

11. Πᾶσα δαπάνη γενομένη χωρὶς τὴν ἀπόφασιν τοῦ
ἀδελφάτου εἶναι εἰς βάρος οὐ τινος διέταξεν, ἢ ἔκαμεν
αὐτήν.

12. Εάν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἔχῃ ἀκίνητον
περιουσίαν ἐκτεταμένην ἐκτελεῖται τὸ ἄρθρ. 115 τοῦ
περὶ δήμων νόμου.

13. Εάν ἡ περιουσία του ᾗναι μικρὰ ἀρκεῖ εἰς ἐπι-
στάτης, ὅστις διορίζεται ἀπὸ τὸ ἀδελφάτον κατ' ἐγκρίσιν
τοῦ Διοικητοῦ, καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του.

14. Αἱ δωρεαὶ ὅσαι γίνονται εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ κατα-
στήματα, εἴτε αὐτομάτως, εἴτε διὰ προσκλήσεων ἐντὸς

τοῦ λογιστικοῦ ἔτους, ἐγγράφονται εἰς τὸ πρωτόκολλον
τοῦ ἀδελφάτου καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὰ μέλη. Μετὰ
ταῦτα παραδίδονται εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα,
ὅστις πιστώνει εἰς τὰ βιβλία του τὸ κατάστημα.

15. Τὸ ἀδελφάτον δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ μεταχει-
ρισθῇ τὰς δωρεὰς, ἢ συνεισφοράς ταύτας χωρὶς ψήφισμα
τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσιν τῆς προϊσταμένης
ἀρχῆς, καὶ χωρὶς νὰ καθυποβάλλῃ προϋπολογισμὸν, πρέ-
πει δὲ νὰ ἐκτελεῖται πάντοτε ὁ προσδιορισμὸς τοῦ δι-
δόντος μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν κατὰ τὴν δύναμιν τῆς
δωρεᾶς.

16. Ἄν ἡ δαπάνη δὲν ᾗναι κατεπείγουσα καὶ ἐγγίξῃ
τὸ ἐπόμενον ἔτος, δὲν γίνεται ἰδιαίτερος ὑπολογισμὸς
διὰ τὰ δωρήματα, ἀλλὰ προσθέτονται ταῦτα εἰς τὸν
καθολικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ νέου ἔτους ἐν τῇ θέσει
περὶ ἀγαθοεργίας.

17. Οἱ ἄνωθεν ὁρισμοὶ ὡς πρὸς τοὺς προϋπολογισ-
μοὺς καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν ἐκκλησι-
αστικῶν καὶ εκπαιδευτικῶν καταστημάτων θέλουν ἐφαρ-
μοσθῇ ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τεχνοσυμ-
βούλια, καὶ εἰς τὰς τοπικὰς ἐφορίας τῶν σχολείων, διατη-
ρουμένων ἀκριβῶς τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τοῦ κύκλου τῆς
ἐνεργείας τῶν διδασκόντων ἐν τοῖς ἄρθ. 114 καὶ 116.

18. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελέσιν αὐτοῦ.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου 1836.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,*

ARMANΣΠΕΡΕ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν καλῇ καταστάσει δια-
τηρήσεως τῶν διὰ τούτων δημοσίων δαπανῶν κατε-
σκευασθεισῶν ὁδῶν ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀπὸ
Ναύπλιον εἰς Ἄργος, ὁμοίως καὶ τῶν λοιπῶν τῶν εἰς ἄλλα
μέρη τοῦ Βασιλείου, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν πρόνοιαν,
ὥς εἰ μὲν ἀποκατασταθῇσαι συγκοινωνίαι νὰ μὴν δια-
κόπτονται, τὸ δὲ κράτος νὰ ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὰ πε-
ριττὰ ἐξοδα τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ὁδῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμα-
τείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἄμεσος ἐπιτήρησις τῶν δημοσίων ὁδῶν ἀποτίθεται

ον ἀντὶ πληρωμῆς, μέχρι τῆς εἰς αὐτὸν ὀφειλομένης ποσότητος κατ' ἐκτίμησιν γενομένην δι' ἐμπειροτεχνῶν, μὴ συγκατανεύοντος εἰς τοῦτο τοῦ ὀφειλέτου, νὰ πωληθῇ διὰ πλειστηριασμοῦ.

Πᾶς ἐν τῷ συναλλάγματι ὅρος, ἐπιτρέπων εἰς τὸν πιστωτὴν νὰ ἰδιοποιηθῇ τὸ ἐνέχυρον, ἢ νὰ τὸ διαθέσῃ, χωρὶς τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων, εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρ. 6.

Ὅταν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀλικοῦ χρέους, ὁ πιστωτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπαιτῇ τὸ ἐλλείπον ἐκ τῆς λοιπῆς τοῦ ὀφειλέτου περιουσίας διὰ προσωπικῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 7.

Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ διδόντος τὸ ἐνέχυρον, ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ· ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην πιστωτὴς, καταδικάζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου νὰ παραδώσῃ τὸ δοθέν εἰς αὐτὸν ἐνέχυρον εἰς τρίτον, ἐκλεγόμενον παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ πιστωτὴς εἶναι, κατὰ τὰς ἐν γένει περὶ συναλλαγμάτων, ἢ συμφωνητικῶν ὑποχρεώσεων, διατάξεις, ὑπεύθυνος, ἕνεκα τῆς δι' ἀμέλειάν του συμβάσης τυχόν ἀπωλείας, ἢ βλάβης, τοῦ ἐνεχύρου. Ἀπ' ἐναντίας ὁ ὀφειλέτης εἶναι ὑπόχρεως πρὸς τὸν πιστωτὴν περὶ τε τῶν ἐπωφελῶν καὶ τῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐνεχύρου ἀναγκαίων ἐξόδων.

Ἄρθρ. 9.

Ἄν πρόκειται περὶ τοκοφόρου τινὸς πιστώσεως, εἰς ἐνέχυρον δοθείσης, ὁ πιστωτὴς καταλογίζει τοὺς ἀπὸ τῆς πιστώσεως ταύτης τόκους εἰς τοὺς πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένους τυχόν.

Ἐὰν ὅμως τὸ χρέος, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὁποῦ ἐνεχυριάσθῃ ἢ πίστῳσις, δὲν φέρῃ τόκους, ὁ καταλογισμὸς γίνεται ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ χρέους.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ὀφειλέτης, ἐνόσω ὁ κατέχων τὸ ἐνέχυρον δὲν καταχράται αὐτοῦ, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν, πρὶν ἢ ὀλοσχερῶς ἐξοφλήσῃ, κατὰ τε τὸ κεφάλαιον τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξόδα, τὸ χρέος, τὸ διὰ τοῦ ἐνεχύρου ἀσφαλισθὲν, καθὼς καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 8 ὥρισμένα ἐξόδα· ἂν παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸν αὐτὸν πιστωτὴν συνομολογήθῃ μετὰ τὴν δι' ἐνεχύρου συναλλαγὴν ἄλλο χρέος, τὸ ὁποῖον κατέσῃ ἀπαιτητὸν πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ πρώτου, ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισχέσεως ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου, ἕνεκα τῆς, λόγῳ τοῦ δευτέρου χρέους, ἀπαιτήσεώς του.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ ἐνέχυρον εἶναι ἀδιαίρετον, καίτοι διαιρετοῦ ὄντος τοῦ χρέους, μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου, ἢ τοῦ πιστωτοῦ· ὁ τοῦ ὀφειλέτου κληρονόμος, ὁ πληρώσας τὸ ἐπιβάλλον τοῦ χρέους, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐπιβάλλοντος ἐκ τοῦ ἐνεχύρου, ἐνόσω τὸ

χρέος δὲν ἐξοφληθῇ ὀλοσχερῶς. Δύναται δὲ, ὅταν ὁ συγκληρονόμος δὲν πληρώσῃ ἐν καιρῷ τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸ μέρος, νὰ αἰτήσῃ τὸν πλειστηριασμὸν τοῦ ἐνεχύρου· καὶ πάλιν ὁ τοῦ πιστωτοῦ κληρονόμος, ὁ τὸ ἐπιβάλλον τοῦ χρέους λαβὼν, δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ τὸ ἐνέχυρον μὲ βλάβην τῶν μήπω πληρωθέντων συγκληρονόμων του.

Ἄρθρ. 12.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα, εἰς τὰ ἐπ' ἐνεχύρῳ δανειστήρια, τὰ δι' ἀδείας τῆς ἀρχῆς καθεστηκότα, οὐδ' εἰς τὰς τραπεζάς, ὅσαι ἤθελον λάβει ἐν τῷ καταστατικῷ αὐτῶν ἐγγράφῳ τὴν ἀδειαν νὰ δανείζωσιν ἐπ' ἐνεχύρῳ, περὶ τῶν ὁποίων ἰσχύουν οἱ περὶ τούτων ἰδιαίτερος γενόμενοι νόμοι καὶ κανονισμοί.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Δεκεμβρ. 1836.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν Διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος*

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Γ. ΑΛΕΞΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ν Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρ. 114 τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἀφορῶντος τὸν σχηματισμὸν ἀδελφάτων δια τὴν διοίκησιν τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἀποφασίζομεν·

1. Τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, καθὼς νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, νοθοτροφεῖα κλπ. θέλουν διοικεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἀδελφάτα, συγκείμενα ἀπὸ τὸν Δήμαρχον τοῦ Δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ταῦτα εὐρίσκονται, καὶ ἀπὸ δύο ἢ τέσσαρας δημότας.

2. Τοὺς τελευταίους τούτους ἐκλέγουσιν τὰ δημοτικά συμβούλια ἀπὸ δημότας ἐκτὸς τοῦ δήμου των πάντοτε ἐπὶ τρία ἔτη μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων εἰμποροῦν νὰ ἐκλεχθοῦν τὰ ἴδια πάλιν άτομα.

3. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισσότερους Δήμους, τότε οἱ ὑποψήφιοι ἐκλέγονται ἀπὸ ὅλους, πλην ἢ διεύθυνσις τοῦ ἀδελφάτου ἀνήκει εἰς τὸν Δήμαρχον ἐκείνου τοῦ Δήμου τοῦ ἔχοντος τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς περιουσίας εἰς τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα. Τὴν δὲ ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του προσδιορίζει ὁ Διοικητής.

πρὸς τὸ πικρὸν μὲν εἰς δύο, ἀκολούθως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην εἰς περισσοτέρους ἐπιστάτας, ἐκλεγομένους μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρώην ἐλαφρῶν στρατευμάτων, καὶ ὑπαγομένους εἰς τοὺς ἀρμοδίους νομομηχανικούς. Εἰδικαὶ δὲ ὁδηγαὶ θέλουν προσδιορίσει τὰ χρέη τῶν ἐπιστᾶτων τούτων.

Ἄρθρ. 2.

ἔχουσι δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁδοφύλακας τόσον διὰ τὰ ἐπιμελῶνται τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν, ὅσον καὶ τὴν προφύλαξιν τῶν ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην βλάβην.

Εἰς ἐκάστην δὲ ἀπὸ τὰς κατασκευασθείσας δύο ὁδοὺς θέλουν διορισθῇ δύο ἐπιστᾶται.

Ἄρθρ. 3.

Τόσον οἱ ἐπιστᾶται, ὅσον καὶ οἱ ὁδοφύλακες χαίρουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια δίδουν οἱ νόμοι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.

Οἱ ἐπιστᾶται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὀπλοφορῶσιν, οἱ δὲ ὁδοφύλακες φέρουσιν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος πέταλον ἐπιγεγραμμένον «*Βασιλικὸς ὁδοφύλαξ*».

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ὁδοὶ πρὸς τούτοις εὐρίσκονται καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν καὶ νὰ καταμηνύουν τοὺς παραβάτας εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ὁποίας ἤθελε προξενηθῇ βλάβη τις εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ εἰς τὰ παρ' αὐταῖς μνημεῖα· χρεωστὸν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἰδιῶται νὰ καταμηνύουν τὰ τοιαῦτα πταίσματα.

Ἡ κράτησις γίνεται τότε, ὅταν ὁ πταίστης δὲν ᾔηται γινώσκων ἢ εἶναι μὲν γινώσκων, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀποκαταστημένος εἰς τὸν δῆμον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ βλάβη· καὶ οἱ κρατηθέντες φέρονται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην· εἰς δὲ τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν καταμηνύουσι μόνον τὸν τρόπον τῆς παραβάσεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ παραβάτου.

Ἄρθρ. 5.

α.) Τὰ παραπάτια εἶναι προσδιορισμένα διὰ τοὺς πεζοὺς, τὸ δὲ μέσον τῶν μεγάλων ὁδῶν διὰ τὴν διάβασιν τῶν ζώων καὶ τῶν ἀμαξῶν. Ἐπομένως ἀπαγορεύεται τὸ νὰ πηγαίνῃ ἔφιππος, μὲ ἀμαξίας καὶ μὲ χειραμαξίας ἢ νὰ διέρχεται τις εἰς τὰ παραπάτια, ἢ νὰ περνᾷ ἐκεῖθεν ζῶα, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς πεζοὺς ἐμποδίζεται τὸ νὰ κατέρχονται εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ.

β.) Αἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντῶμεναι αἰμαξίαι χρεωστοῦν νὰ παρκαμερίζωσιν ἀμυδιαίως πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ δρόμου, ὥστε νὰ διαβαίνωσιν πάντοτε δεξιὰ ἢ μία τῆς ἄλλης.

γ.) Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ πλησιάζουν ἢ νὰ ἀφίνουν νὰ πλησιάζουν ζῶα εἰς τὰ δένδρα, τὰ πεφυτευμένα κατὰ δενδροστοιχίαν.

δ.) Ἀπαγορεύεται τὸ ν' ἀφίνουν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἀμαξία, ὀχήματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἴτε φορτωμένα, εἴτε ἀφόρτωτα καὶ μάλιστα τὴν νύκτα· εἰς περίσας δὲ ὅταν τύχῃ νὰ συντριφθῇ ἀμαξία τις, πρέπει νὰ μεταφερθῇ πρὶν νυκτώσῃ ἔξω τῆς ὁδοῦ αὐτῇ τε καὶ τὸ φορτίον τῆς.

ἢ ἂν τοῦτο δὲν ᾔηται δυνατόν χρεωστῇ νὰ ἀνάπτῃ φῶς· ε.) Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ καταβαίνωσι ζῶα εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ, νὰ ποτίζονται ἐκεῖ καὶ νὰ περῶσιν πέρα· ἐξαιρέτως δὲ θέλουν ἀπέχεσθαι οἱ ποιμένες καὶ ἄλλοι ζωοῦσκοι ἀπὸ τοῦ νὰ περῶσι τὰ κοπάδια τῶν διὰ τῶν χανδάκων εἰς τὸ πέραν μέρος ἐξ ἐναντίας εἶναι ὑπόχρεοι οὗτοι νὰ οἰκοδομήσουν δι' αὐτὴν τὴν διάβασιν μικρὰς γεφύρας εἰς τὰ καταλληλότερα μέρη συνεννοούμενοι ἕνεκα τούτου μὲ τὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ οἰκοδομήσουν τὰς γεφύρας αὐτὰς κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει τοῖς δώσει αὐτός.

ζ.) Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ βλάβῃ τις καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὰ κάγκελα τῆς ὁδοῦ, τοὺς μιλι-οδείκτας, ἄλλα τινὰ σημεῖα ἢ δημόσια μνημεῖα.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

1) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων α. β. γ. τοῦ ἄρθρ. 5 ὑπόκεινται εἰς πρόσκιμον εἴκοσι δραχ. τὸ πολὺ.

2) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων δ, ε καὶ ζ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπὸ δέκα ἕως πενήντα δραχ.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἀποφασισθὲν ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην πρόσκιμον εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, ἐντὸς τῆς περιφερείας, τοῦ ὁποίου ἐπράχθη ἡ παράβασις.

Ἄρθρ. 8.

Ἐκαστος παραβάτης ἐκτὸς τοῦ προσίμου, εἶναι ὑπόχρεως νὰ διορθώσῃ καὶ τὰς βλάβας, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον· εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἔχει τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸ πρόσκιμον, κρατεῖται διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ὁδῶν τόσας ἡμέρας, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ διττὸν τοῦτο χρέος του, ἀναλόγως τοῦ τρέχοντος ἡμερομισθίου.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὰ ἄκρα ἐκάστου δρόμου, θέλουν σθηθῇ ἐπὶ πασσάλων μελανόχρῖσα πινακία, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν γραφῇ μὲ λευκὰ γράμματα, καὶ μὲ μεγίστην συντομίαν οἱ κυριότεροι ὁρίσμοι τοῦ ἄρθρ. 5 πρὸς γνῶσιν καλλιτέραν τῶν διαβαίνόντων.

Ἄρθρ. 10.

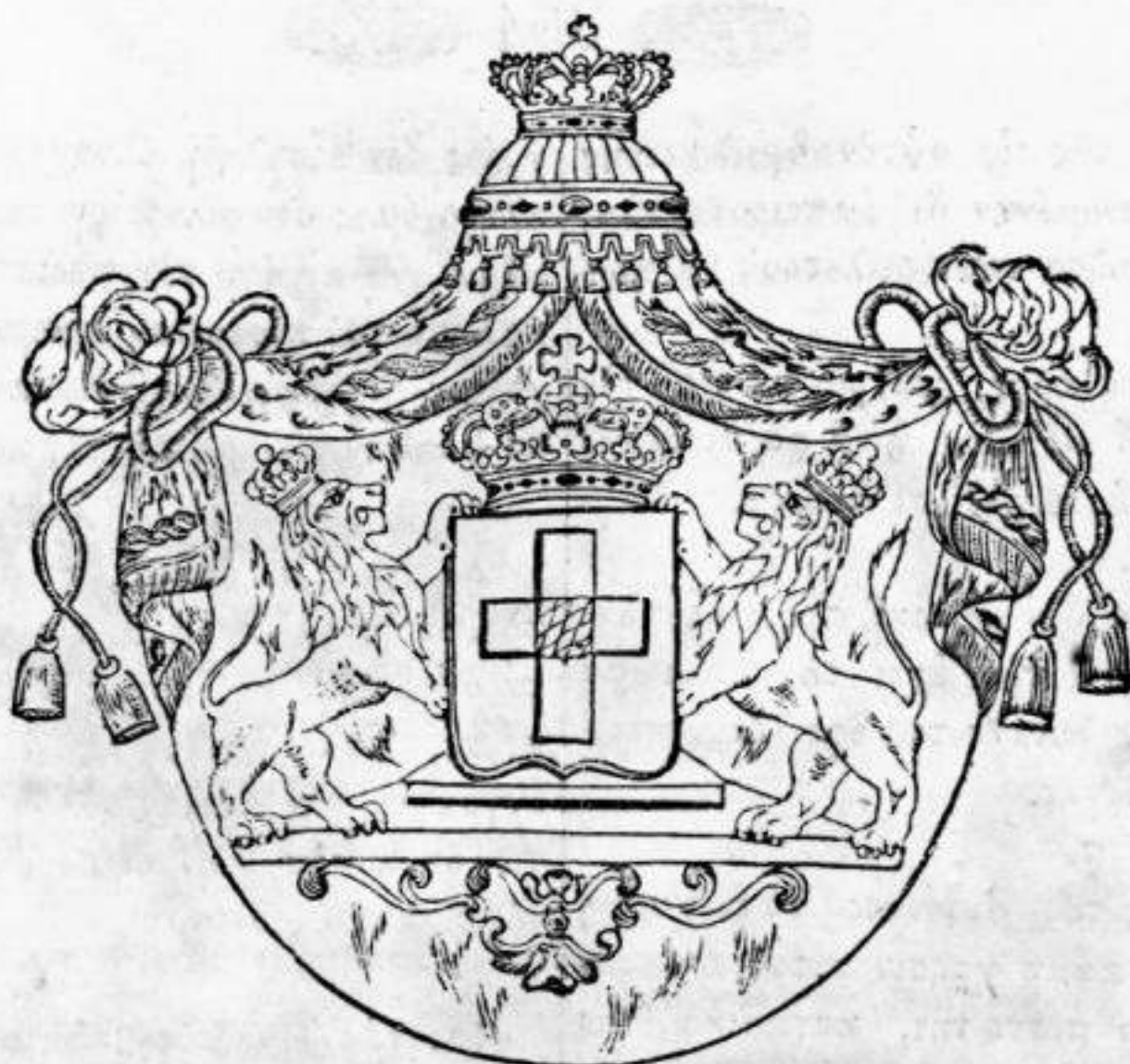
Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τοὺς ἀνήκον-τας κοινὸς τόπους.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἔσωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημομίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόν-τος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Δεκεμβρ. 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 72.

1836. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα 1) Περί ἐνεχύρων. — 2) περί τῆς διοικήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων. — 3) περί ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί ἐνεχύρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, πικρατηρήσαντες, ὅτι μέ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, τὸν τὰς δι' ἀκινήτων ἀσφαλείας κανονίζοντα, συνδέεται στενῶς ὁ περὶ ἐνεχύρου, ὁ τὰς διὰ κινητῶν ἀσφαλείας διατεθείς, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἐνέχυρον εἶναι δικαίωμα, τὸ ὁπεῖον ὁ πιστωτὴς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήσεώς του ἀποκτᾷ ἐπὶ ξένου ἐπιδεκτικῷ ἐκποιήσεως κινητοῦ πράγματος, διδομένου πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ, παρὰ τρίτου τινός, καὶ τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὸν πιστωτὴν τὴν δύναμιν νὰ πληρόνεται ἐκ τοῦ πράγματος τούτου προνομιακῶς, προτιμώμενος τῶν ἄλλων πιστωτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἐνεχὲ ποσότητος ἀνωτέρας τῶν πεντήκοντα δραχ. δοθέν ἐνέχυρον, λογίζεται ὡς μὴ ὄν, ἐνόσω δὲν ὑπάρχει ἔγγραφο, ἔχον βεβαίαν χρονολογίαν (ἄρθρ. 413 καὶ 414. τῆς πολιτικῆς δικονομίας), καὶ διαλαμβάνον τὴν ὀφειλομένην ποσότητα, καὶ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐνεχυριασθέντων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ διαληφθὲν προνόμιον δὲν δύναται νὰ κατασταθῇ ἐπὶ μεταβατικῶν πιστώσεων κινητῶν πραγμάτων, εἰμὴ δι' ἔγγραφου ἰδιωτικοῦ, ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν, ἢ δημοσίου, κοινοποιουμένου εἰς τὸν ὀφειλέτην τῆς εἰς ἐνέχυρον δοθείσης πιστώσεως.

Ἄρθρ. 4.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προνόμιον δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου, ἂν τὸ ἐνέχυρον αὐτὸ δὲν ἐτέθη, καὶ διατελῇ ὑπάρχον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πιστωτοῦ, ἢ τρίτου τινός κοινῇ γνώμῃ τῶν συναλλαττομένων ἐκλεγομένου.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται, μὴ πληρωθεὶς, νὰ διαθέσῃ τὸ ἐνέχυρον· δύναται ὅμως νὰ προσκαλέσῃ δικαστικὴν διαταγὴν, ἐπιτρέπουσαν νὰ μείνῃ παρ' αὐτῷ τὸ ἐνέχυ-